

Erasmus + mobilitás beszámoló

Város: Hannover

Intézmény: Hochschule für Musik, Theater und Medien

Név: Balogh Ádám

Időtartam: 2020/2021. tanév, 2. félév

Mindig is a terveim közt szerepelt, hogy kipróbáljam az Erasmust, milyen külföldön tanulni, élni, hogyan boldogulok el egy ilyen szituációban. Elég gyorsan jött a lehetőség és azt gondoltam miért ne most vágjak bele. Igen, azt sejtettem, hogy sokat fejlődhetek általa, de arról fogalmam sem volt, hogy egy ennyire új világ fog elélem tárulni.

A hannoveri egyetem alapján véve nem sokban más, de szerintem a járványhelyzet miatt nem a teljes képet kaptam. Nagyon jól felszerelt egyetem, ami fagottosként különösen fontos: van egy külön műhely a nádfaragásra, az összes szükséges géppel, nádanyaggal és van kontrafagott is, ami mindig elérhető gyakorlásra.

A zenekar nagyon hasonlóan működik, mint itthon: projektek vannak. Én egy egyházzenei projekten vettem részt, Bach kantátákat játszottunk. Az egyik hannoveri templomban volt a koncert, felejthetetlen élmény marad nekem.

Nagyon hálás vagyok a tanáromnak, aki egy másik oldalát mutatta meg a hangszeres játéknak. Úgy érzem pont jókor jött ez nekem, mert ez hiányzott eddig a játékból és adott egy irányt, hogy merre fele kell haladnom.

Nagyon sokat jelentett nekem a közeg, amiben voltam: láttam a többi fagottost és nagyon motiválón hatottak rám, a lelkesedésük, magabiztosságuk és az akaratuk.

Habár az angolom jobb, végig próbálkoztam a némettel és az óráimon is úgy kommunikáltam és teljesen jól működött, ha valami nem volt világos mindig segítőkészek voltak velem szemben. Ezt általánosságban is elmondhatom: mindenki nagyon készséges és jóindulatú volt, ami nélkül bizonyos helyzeteket lehetetlen lett volna megoldani.

Volt lehetőségem nyelvi kurzusra járni, amit az ottani egyetem biztosított. Mind a tanár, mind a többiek a csoportból nagyon együttműködőek voltak. Jól tudtunk haladni, együtt dolgozni, interaktív volt és hatékony.

Az ottani erasmus iroda szervezésében több programon is részt vettem: Tollasozás, állatkert, csapatjáték a városban, múzeumlátogatás. Jó kis csapat alakult ki, nagyon örülök, hogy megismerhettem őket.

Egy kollégiumban laktam. Külön szobám volt, a konyha és a mosdó volt közös. Nagyon meg voltam elégedve vele: nemrég volt felújítva, a felszereltsége tökéletes volt és a többiekkel is jól kijöttem. A pénz fedezte, azonban sajnós a lakbéren kívül másra már nem maradt belőle.

Hannover nagyon élhető város, rengeteg a zöld terület, van egy hatalmas erdő. Kulturális szempontból is pezsgő múzeumjainak és koncert/színházi életének köszönhetően. A hangulatos éttermek és teraszok is hozzátesznek az élményhez.

Nekem külön tetszett a város kialakításában, hogy biciklivel minden egyszerűen és biztonságosan megközelíthető.

Összességében nagyon örülök, hogy elmentem, ez számomra egy nagyon meghatározó időszak volt az életemben és sokat formált rajtam, adott egy irányt, hogy merre felé szeretnék haladni.

Még egyszer nagyon köszönöm a lehetőséget!

Név: Balogh Ádám

Időtartam: 2019/2020. tanév

Az Erasmusos évem alatt rengeteg új tapasztalattal és ismeretséggel gazdagodtam. Jó kapcsolatot alakítottam ki az ottani tanárral és így ott is folytathattam tanulmányaim az ezt követő sikeres felvételi után. Rendkívül jó szállást találtam, albérletben laktam az ösztöndíj segítségével, az itthoni koncertjeimre pedig mindig haza tudtam utazni. Hannover érdekes helynek bizonyult, sőt a közeli városokat is fel tudtam fedezni. Az ottani múzeumok által inspirálódtam, az emberek akiket megismertem, pedig új irányokba segítettek a gondolkodásom. Fontosnak tartom azt is, hogy új környezetben új emberek vettek körül, mert így rajtuk keresztül is értékes kapcsolatokat szereztem, mint szakmailag, mint a személyes életemben. Az egyetem épületében a gyakorlás lehetősége biztosított volt, de otthon is gyakoroltam elektromos hangszeremen. A termekben remek hangszerek voltak, bár a gyakorlóokba sokszor csak pianinok jutottak. Azt gondolom az egész év alatt egy jó ritmust öltött az életem, bár számomra az Erasmus az itthoni koncertek miatt ingázást jelentett. A sok utazásban az ottani albérlettel együtt, sokat segített az ösztöndíj is, így igazán belevethettem magam a lehetőségek közé Hannoverben, illetve Budapesten is.

Név: Kókai István

Időtartam: 2019/2020 1. félév

Kókai István vagyok, harmadéves zeneakadémista fagottos, az a szerencse ért, hogy a harmadik évem első félévét Hannoverben tölthettem Erasmus ösztöndíjjal. Ebben a beszámolóban a saját tapasztalataimról fogok írni, így az elején kezdem.

Nekem személyesen nem a hagyományos úton jött az Erasmus, tehát nem beadtam három helyre és abból kiválasztva egyet, jutottam be egy intézménybe, hanem egy találkozás után jött az ötlet, hogy esetleg tanulhatnék kint Hannoverben Erasmus-szal. Persze ekkor döbbsentem rá, hogy vannak határidők -amiket sikerült betartani - de az első nagy tanulság, hogy akár már amikor elkezd az ember az egyetemet, észben tartva az Erasmus lehetőségét, mindig ellenőrzi a határidőket és jó előre elkezd intézni a dolgokat, ne okozzon idegeskedést az utolsó pillanatban a rohangálás. Fontos, hogy ez az ügyintézés nem csak abból áll, hogy mi megírjuk a motivációs levelet és hasonlókat, hanem, kellene aláírások itthoni tanároktól, tanszékvezetőtől, ezért érdemes időben nekilátni. Majdnem minden megoldható persze, csak az egyszerűség kedvéért.

Sikerült megkapnom az Erasmus-t, a következő lépés a kinti szállás intézése. Én a kollégiumon kívül minden mással próbálkoztam, mert Hannoverben úgy tűnt az árakban nincs akkora különbség. Sajnos bár nagyon bizakodó voltam, az ilyen internetes ingatlan kiadó felületeken nem jártam sikerrel, nagy sorok állnak minden lakáshoz, az is hátrány, hogy látatlanban itthonról Magyarországról próbáltam intézni ezt, de azért érdemes próbálkozni hátha. Érdemes mindenféle közösségbe írni, gondolok itt az iskolai csoportokba a közösségi oldalon, vagy felvenni a kapcsolatot kinti magyar közösséggel. Nekem az utóbbival sikerült lakást szereznem, a magyar közösségen keresztül jött a lehetőség egy külvárosi szálláson. Kiutazás előtt jó, ha minden tanárral le van beszélve, hogy az itthon végzett tárgyakat milyen úton-módon végzi a hallgató, ne érjen senkit meglepetésként, esetleg nehogy intézhetetlen legyen (ezt nem tapasztaltam). Nekem hirtelen derült ki, hogy már egy hónappal előbb kint kell lennem a várt időpontnál, ezért érdemes ezt sem az utolsó pillanatra hagyni (gondolok itt például az egyéni tanrendre).

Tehát eljött az utazás napja, nagy izgalommal vágtam neki a kalandnak. Az első pár héten szembesültem azzal a dologgal, hogy van egy pár nem várt elintézni való (lakcímbjelentés például). Persze minden elintézhető senki nem szeretné bántani az embert, úgyhogy mindennek jó nagy bátorsággal neki kell menni nem félve semmitől, ez így olvasva/írva nagyon bugyután hangzik, hogy miért kellene egyáltalán félni egy lakcím bejelentéstől vagy egy beköltözéstől, de azért ez egész más, megélve egy másik országban, teljesen egyedül. Mikor ezek megvoltak, jöhetett a kinti intézménnyel való kapcsolatfelvétel, itt is mindenki nagyon segítőkész ettől sem kell félni, legalábbis én ezt tapasztaltam. Bármi közbejön, bármit változtatni, intézni kell, bátran kell segítséget kérni akár a kinti akár az otthoni ügyintézőktől mindenki azon van, hogy ne legyen semmi baj, mindent meglehetősen oldani. Normális, ha az elején fél az ember, magányos, azt sem látja, miért jött ki egyáltalán de ez el fog múlni nagyon hamar. Ahogy elkezdődött a tanítás, megjöttek a társak minden kivilágosodott, elmúltak a félelmek és nagyon hamar már élvezetessé válik a kint lét. Így teltek a napok gyakorlással, órákkal, projektekkel.

Elég hamar rájöttem, hogy a külvárosból bevonatozás nem a legkényelmesebb dolog, de ott helyben sokkal könnyebb új lakást keresni, persze érdemes mindennek utána nézni, hogy biztonságos legyen egy találkozó, lakás megnézése. Nem szabad alábecsülni az iskolákban a hirdetőtáblák fontosságát és egy papír hirdetésnek köszönhettem új lakhelyemet. Nagyon sok jó lehetőséget kaptam, projektekben, zenekarozásban, érdemes mindent kihasználni az ott eltöltött idő alatt. Sokat tapasztaltam szakmailag, emberileg, amiknek mindig hasznát fogom tudni venni. Érdemes azért az emberi kapcsolatokat is építeni nem csak bebújni a gyakorló terembe, bármikor jól jöhet egy ilyen ismeretség.

Mindenképpen csak ajánlani tudom az Erasmust mindenkinek, saját magam és mások megismerésében úgy, mint zenei tanulmányaimban fontos mérőföldkőként fogok erre az időre visszatekinteni. Bátorság!

Név: Kókai István

Időtartam: 2019/2020 2. félév

Annyira tetszett az első féléves Erasmus kint Hannoverben, a Hochschule für Music, Theater und Medienben, hogy nem hagyhattam ki a lehetőséget, így úgy döntöttem, hogy meghosszabbítom a pályázatomat. Így az eredetileg félévesnek induló programból, egy éves lett. Abszolút megérte a döntés még így is, hogy közbeszólt a pandémia.

Senki nem számított rá, hogy világvárvány fog kitörni, így én is egészen megdöbbenem miután aláírtam minden papírt és elintéztem minden szükséges tennivalót, hogy bejelentették nem mehetünk sehova. Először nagyon megijedtem, nemcsak azért, mert nem mehettem ki Hannoverbe, hanem egyáltalán, hogy fogunk így élni, lediplomázni, iskolát megkezdeni. Aztán minden szépen kialakult, jöttek az online megoldások tanításra, számonkérésre, közös munkára. Bár a legtöbben csak panaszkodtak ezekre a módszerekre, szerintem kétségkívül volt pár jó megoldás és én azt tudom elmondani, hogy jól tudtam haladni a feladataimmal, sőt sok olyan dolgot tanultam, amit a későbbiekben, a karantén nélküli világban is hasznosítani tudok. Ehhez nagyon sok segítséget kaptam kinti tanáromtól mivel online kezdődött az Erasmus csere program is.

Bár minden bizonnyal több odafigyelést, rugalmasságot igényelt ez a helyzet, azt tudom mondani, hogy a kinti intézmény mindenben a segítségemben volt. Természetesen ugyanezt elmondhatom az itthoni kiküldő intézménnyel kapcsolatban is, azaz a Zeneakadémiával.

Sikeresen tudtam lediplomázni ebben a helyzetben is, és nagyon sokat hozzáadott a fejlődésemhez mind a két félév Erasmus csereprogram, csak ajánlani tudom minden diáknak ezt a lehetőséget, úgy tanulásra, szakmai fejlődésre, mint nyelvtudás gyarapítására, más kultúrák megismerésére.

Nagyon hálás vagyok, hogy részt vehettem ebben a programban, hozzájárult a fejlődésemhez mind emberileg mind pedig szakmailag.